

Arrest

nr. 42 263 van 26 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 februari 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 december 2007 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 25 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 21 februari 2008 dient verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 8 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van

Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Tevens wordt een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 14 juli 2008 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 4 december 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Op 18 december 2008 wordt tevens een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend.

Op 14 januari 2009 dient verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 3 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Op 19 juni 2009 wordt tevens een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend.

Op 25 augustus 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 19 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De beslissing wordt op 22 februari 2010 ter kennis gebracht aan verzoeker. Dit is de bestreden beslissing.

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25.08.2009 werd ingediend door : X., R. nationaliteit: Kosovo geboren te (...) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene omwille van traumatische ervaringen naar België kwam, medische zorgen nodig zou hebben, geïntegreerd zou zijn, de landstalen onder de knie wenst te krijgen, werkbereid is, een vriendenkring heeft, al zijn verplichtingen zou nakomen, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend.

Betrokkene beweert dat hij omwille van traumatische ervaringen naar België kwam. Deze worden echter niet gestaafd en kunnen dan ook niet weerhouden worden.

Wat de medische zorgen betreft, de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9 van de wet van 15.12.1980.

De aanvraag kan in het land van herkomst gebeuren."

Op 17 januari 2010 wordt een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde aan verzoeker ter kennis gebracht. Verweerder stelt in de nota met opmerkingen dat de Kosovaarse autoriteiten op 19 januari 2010 zich akkoord hebben verklaard tot de terugkeer van verzoeker naar Kosovo. Verweerder stelt vervolgens dat verzoeker op 7 maart 2010 naar Kosovo zou zijn gerepatriëerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij voert in haar nota met opmerkingen een exceptie aan wegens gebrek aan belang bij de vordering omdat verzoeker werd gerepatrieerd. Artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen, een verblijfsmachtiging in België af te geven. Nu verzoeker zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoeker in België niet meer mogelijk. Aangezien verzoeker een visumplichtige vreemdeling is die in het buitenland verblijft, zal hij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomstdocumenten te verwerven. Een eventuele vernietiging kan verzoeker dan ook geen voordeel meer opleveren.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting bevestigt verwerende partij dat verzoeker is gerepatrieerd op 7 maart 2010 en dient een stuk in met de titel "Verslag Vertrek" waaruit blijkt dat verzoeker "zonder verzet (is) vertrokken." De raadsman van verzoeker betwist dit gegeven niet ter terechtzitting. De Raad stelt vast dat na de tussengekomen repatriëring verzoeker zijn belang niet actualiseert. Verzoeker kan uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing geen enkel voordeel halen zodat de opgeworpen exceptie van verwerende partij dat verzoeker geen belang meer heeft bij het beroep tot nietigverklaring, dient te worden aangenomen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN